

455

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 8 października 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg wojewódzkich w województwach: białkopodlaskim, chełmskim, kaliskim, konińskim, koszalińskim, leszczyńskim, lubelskim, olsztyńskim, opolskim, słupeckim, tarnobrzeskim i zamojskim.

Na podstawie art. 10 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i z 1993 r. Nr 47, poz. 212) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie dróg wojewódzkich dla województwa opolskiego, stanowiącym załącznik nr 9 do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 maja 1986 r. w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg wojewódzkich w województwach: białkopodlaskim, chełmskim, kaliskim, konińskim,

koszalińskim, leszczyńskim, lubelskim, olsztyńskim, opolskim, słupeckim, tarnobrzeskim i zamojskim (Dz. U. Nr 24, poz. 117) skreśla się drogę wojewódzką nr 27 856 Strzelce Opolskie — Bokowe.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

wz. *W. Chodakiewicz*

456

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 22 września 1993 r.

w sprawie minimalnego udziału audycji producentów krajowych w programach radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o producencie krajowym, rozumie się przez to osobę lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, wytwarzającą audycje radiowe lub telewizyjne, która nie jest podmiotem zagranicznym lub osobą prawną zależną od podmiotów zagranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 60, poz. 253, Nr 80, poz. 350 i Nr 111, poz. 480).

§ 2. Audycję telewizyjną uznaje się za wytworzoną przez producenta krajowego, jeżeli:

- 1) koszt towarów i usług przeznaczonych do wytworzenia audycji, nabytych od podmiotów zagranicznych, nie przekroczył 2/3 budżetu audycji,
- 2) pierwotna wersja językowa audycji została wytworzona w języku polskim,
- 3) obywatele polscy stanowią co najmniej 1/3 zespołu twórczego, do którego zalicza się: dziennikarza, autora scenariusza, reżysera, realizatora wizji, kamerzystów, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról, kompozytora i montażystę.

§ 3. 1. O ile postanowienia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych nie stanowią inaczej, w przypadku koprodukcji audycji telewizyjnej z udziałem podmiotu nie będącego producentem krajowym, audycję uznaje się za wytworzoną przez producenta krajowego, jeżeli:

- 1) koszt towarów i usług przeznaczonych do wytworzenia audycji, nabytych od podmiotów zagranicznych, nie przekroczył 1/3 budżetu audycji,

2) jedna z wersji językowych audycji została wytworzona w języku polskim,

3) obywatele polscy stanowią co najmniej 2/3 zespołu twórczego, do którego zalicza się: dziennikarza lub autora scenariusza, reżysera, realizatora wizji, kamerzystów, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról, kompozytora i montażystę.

2. W przypadku koprodukcji audycji radiowej z udziałem podmiotu nie będącego producentem krajowym wytwórcą audycji jest w rozumieniu rozporządzenia każdy producent krajowy uczestniczący w koprodukcji.

§ 4. 1. Minimalny udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w rocznym czasie nadawania programu wynosi:

- 1) w programach publicznej radiofonii i telewizji:
 - a) w ogólnokrajowym programie telewizyjnym — 60%,
 - b) w regionalnym programie telewizyjnym — 50%,
 - c) w ogólnokrajowym programie radiofonicznym — 55%,
 - d) w regionalnym programie radiofonicznym — 55%,
- 2) w programach telewizyjnych rozpowszechnianych na podstawie koncesji:
 - a) jeżeli program jest rozpowszechniany na obszarze obejmującym co najmniej 80% terytorium kraju — 45%,
 - b) jeżeli liczba mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu przekracza 3 mln — 40%,
 - c) jeżeli liczba mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu nie przekracza 3 mln — 35%,

3) w programach radiofonicznych rozpowszechnianych na podstawie koncesji:

- a) jeżeli program jest rozpowszechniany na obszarze obejmującym co najmniej 80% terytorium kraju — 50%,
- b) jeżeli liczba mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu przekracza 3 mln — 45%,
- c) jeżeli liczba mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu nie przekracza 3 mln — 40%.

2. Minimalny udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w rocznym czasie nadawania programu radiofonicznego lub telewizyjnego rozpowszechnianego w sieci kablowej lub drogą satelitarną ustala się — w zależności od charakteru nadawcy — w wysokości minimalnego udziału przewidzianego dla programów radiofonicznych lub telewizyjnych nadawców publicznych albo nadawców rozpowszechniających programy na podstawie koncesji.

3. Jeżeli ponad 30% z rocznego czasu nadawania programu stanowią audycje rozpowszechniane równocześnie co najmniej w jednym programie innego nadawcy, a łączna liczba mieszkańców na obszarach objętych rozpowszechnianiem tych programów przekracza 3 mln, minimalny udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych określony w ust. 1 i 2 podwyższa się o 5%.

§ 5. 1. Czas trwania audycji telewizyjnej wytworzonej w danym roku kalendarzowym przez producenta krajowego, której rozpowszechnianie rozpoczęto lub zakończono w godzinach 19.00—23.00, zalicza się do minimalnego udziału określonego w § 4 w wymiarze 150%.

2. Audycję wytworzoną przez producenta krajowego, która została w danym roku kalendarzowym powtórzona w programie, zalicza się do minimalnego udziału określonego w § 4 w wymiarze 80% czasu jej trwania w przypadku pierwszej powtórki, 60% w przypadku drugiej powtórki oraz 40% w przypadku trzeciej i dalszych powtórek. Wymiar czasu trwania audycji zwiększa się o 5% dla audycji wytworzonych w roku kalendarzowym, w którym nastąpiła powtórka.

3. Z czasu trwania audycji radiowych producenta krajowego wyłącza się czas trwania zawartych w tych audycjach utworów muzycznych, które są wykonywane w języku obcym, chyba że co najmniej jedna osoba spośród głównego wykonawcy utworu, kompozytora lub autora tekstu jest obywatelem polskim.

§ 6. 1. Udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w rocznym czasie nadawania programu nadawca rozlicza w okresie roku kalendarzowego.

2. W przypadku nadawania programu przez niepełny rok kalendarzowy okres rozliczenia ulega odpowiedniemu skróceniu.

§ 7. Nadawca prowadzi i przechowuje ewidencję czasu trwania audycji wytworzonych przez producentów krajowych, a także dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w przepisach § 1—5 przez okres 1 roku od zakończenia roku kalendarzowego objętego rozliczeniem.

§ 8. 1. Udział procentowy audycji wytworzonych przez producentów krajowych, określony w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b), c) i d), w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) oraz w § 4 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i c), ulega zmniejszeniu o 10% w pierwszym pełnym roku kalendarzowym działalności nadawcy i o 5% w drugim roku.

2. Udział procentowy audycji wytworzonych przez producentów krajowych, określony w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. c), ulega zmniejszeniu o 5% w pierwszym i drugim pełnym roku kalendarzowym działalności nadawcy.

3. Audycje wytworzone przed wejściem w życie rozporządzenia uznaje się za wytworzone przez producenta krajowego, jeżeli siedziba producenta lub co najmniej jednego podmiotu uczestniczącego w koprodukcji audycji znajdowała się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

M. Markiewicz

457

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 października 1993 r.

dotycząca ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni przepisów art. 25 ust. 4 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: L. Łukaszyk — wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski, T. Dybowski (sprawozdawca), H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, F. Rymarz, A. Zoll

po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470 i z 1993 r. Nr 47, poz. 213)

wniosek z dnia 9 marca 1992 r. i 28 października 1992 r. Rzecznika Praw Obywatelskich o podjęcie uchwały w przedmiocie powszechnie obowiązującej wykładni treści art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) przez wyjaśnienie, czy po zmianie systemu politycznego i społeczno-gospodarczego kraju, a w szczególności po odejściu od gospodarki nakazowo-rozdziałowej i przejściu do gospodarki rynkowej — postanowienia tego przepisu, stanowiące o uprawnie-